

gen, at vi altså ikke må offentliggøre denne her undersøgelse?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Ja, helt sikkert, fuldt og helt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 2

Mogens Andreasen (DF):

Statsministeren udtalte i sin åbningstale til Folketinget, at erhvervslivet er højstatusområde for regeringen. Jeg skal derfor stille statsministeren følgende spørgsmål:

Påtænker regeringen at fremsætte forslag i indeværende samling om nedsættelse af selskabsskatten, nedsættelse af miljøafgifterne og lettelse af de administrative opgaver, der er pålagt danske virksomheder?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det, jeg hørte, var et spørgsmål om, hvorvidt regeringen vil fremsætte forslag om at nedsætte selskabsskatten og nedsætte indkomstskatten og miljøafgifterne.

Mig bekendt har regeringen ingen planer om at nedsætte miljøafgifterne. Hvad angår selskabsskatten, er det jo et spørgsmål om kroner og øre og et spørgsmål om prioritering. Vi har jo ved de seneste finanslovforhandlinger gjort en del på det område her, og derfor – rent ud af posen – kommer vi ud i nogle afgørende valg med hensyn til, hvordan vi skal bruge pengene klogest, og jeg tror derfor, at svaret hælder til at blive et nej.

Men nu går vi i gang med de forhandlinger, som handler om, hvordan vi kan bruge samfundets økonomi til størst mulig gavn ikke alene for erhvervslivet, men også for de mennesker, der som f.eks. vore ældre har behov for en stadig bedre omsorg.

Mogens Andreasen (DF):

Så skal jeg spørge statsministeren: Er regeringen da ikke interesseret i, at virksomhederne får forbedret konkurrenceevnen, får oprettet nye arbejdspladser, at vi får de ledige ud i ordinære job, eller vil regeringen fortsætte den linje, man har, med at køre alle de ledige på kurser i arbejdsformidlingerne?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hvis jeg skulle pege på én stor succes på arbejdsmarkedet i de foregående 6 år, vil jeg nævne rettigheder og pligter for de mennesker, der i alt for lang tid har været borte fra arbejdsmarkedet, takket være, at vi har taget fat på den måde, vi har taget fat på, og har sagt til hver eneste langtidsledig i det her land: Du duer, vi har et job, du skal i arbejde, du skal have en uddannelse.

Det er rettigheder og pligter, og det er lykkedes. Aldrig før og ikke i noget andet land i Europa har så mange langtidsledige fået arbejde som i Danmark i gode, sunde, ordinære job, takket være, at man har kunnet vænne sig til at få arbejde i kraft af aktivering på fornuftige felter.

Nu skal vi så have fat i den næste gruppe af arbejdsløse mennesker i det her land, dem, som har været væk fra arbejdsmarkedet i endnu længere tid, med nedsat erhvervsevne. De mennesker kræver en særlig indsats.

Derfor er det, jeg har sagt i åbningstalen og under åbningsdebatten: Jamen lad os prøve at se på, hvordan vi kan tage større hensyn til den enkelte forudsætninger uden at svigte grundlaget for den enkelte, nemlig rettigheder og pligter: Vi kommer med et tilbud for at hjælpe dig i gang. Nogle skal måske have en lille ekstra uddannelse. Den enlige, unge mor kan måske ved en ekstra uddannelse blive hjemmehjælper, og andre skal have en anden tilgang. Men rettigheder og pligter er grundlaget.

Mogens Andreasen (DF):

Jamen det er stadig væk min opfattelse, at man nu kører en række kurser, som ikke er målrettet mod arbejdsmarkedet, og det er derfor, jeg spørger på den måde, jeg gør.

Men vi har en gruppe fra 55 til 58 år, som ikke kan komme ud på arbejdsmarkedet, og så vil jeg godt spørge statsministeren: Kunne regeringen finde på at fremsætte et forslag, der giver dispensation, således at disse mennesker går ned på f.eks. 25 timer og så får mulighed for at få en frigørelsesattest op til de 37 timer?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nej, det tror jeg ikke man kan forestille sig. Men jeg tror, man kan se for sig, at vi må gøre en særlig indsats også for den gruppe, hr. Mogens Andreasen nævner her i dag. Derfor tror jeg også, at der bliver et stort arbejde, der skal gøres i de private virksomheder, men også i kommu-